

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๑๒ /๒๕๕๐

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานประกันสังคมจังหวัด
พระนครศรีอยุธยาเกี่ยวกับข้อมูลในระบบฐานข้อมูลของสำนักงานประกันสังคม

ผู้อุทธรณ์ : นางสาวกฤษณา [REDACTED]
โดยนายพรชัย [REDACTED] ผู้รับมอบอำนาจ
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานประกันสังคมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ ๒.๑๑๓๐ /๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๗
กรกฎาคม ๒๕๕๐ ถึงประกันสังคมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาขอทราบ ว่า สถานที่ทำงานปัจจุบัน
ของนาง [REDACTED] และนาย [REDACTED] อยู่ที่ใด และบุคคลทั้งสองมี
เงินเดือน เงินพึงได้ เงินปันผลหรือเงินโบนัสที่ควรได้จากสถานที่ทำงานปัจจุบันเท่าใดบ้าง

สำนักงานประกันสังคมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีหนังสือ ที่ อย ๐๐๒๕/๑๓๕๕๓
ลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๐ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า สำนักงานประกันสังคมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้
ตรวจสอบข้อมูลดังกล่าวแล้ว ปรากฏว่าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลอันเป็นข้อมูลข่าวสารที่
ต้องห้ามเปิดเผย โดยปราศจากความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร
ของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้แก่ผู้อุทธรณ์ได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ ๒.๑๑๓๔/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๐ ถึง
คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน
ประกันสังคมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาดังกล่าว

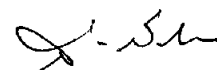
หน้า ๑ ใน ๖ หน้า

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์และผู้แทนสำนักงานประกันสังคมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นโจทก์ฟ้องนาง [REDACTED] จำเลยที่ ๑ และนาย [REDACTED] จำเลยที่ ๒ ในความผิดฐานกู้ยืมและค้ำประกันต่อศาลจังหวัดสระบุรีเป็นคดีหมายเลขดำที่ ๙๓๒/๒๕๓๙ ปรากฏข้อเท็จจริงตามคำฟ้องได้ว่า เมื่อวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๓๗ นาง [REDACTED] จำเลยที่ ๑ ได้กู้ยืมเงินผู้อุทธรณ์ โจทก์ เป็นเงินจำนวน ๓๒๐,๐๐๐ บาท (สามแสนสองหมื่นบาทถ้วน) ซึ่งเงินจำนวนดังกล่าวจำเลยที่ ๑ ยินยอมเสียดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๑๕ ต่อปีให้แก่โจทก์ทุกเดือนตลอดไปจนกว่าจะใช้ต้นเงินครบ เพื่อเป็นการประกันการชำระหนี้เงินกู้ของจำเลยที่ ๑ จำเลยที่ ๒ ตกลงเข้าเป็นผู้ค้ำประกันไว้กับโจทก์ โดยจำเลยที่ ๒ ตกลงว่าหากจำเลยที่ ๑ ไม่ชำระหนี้เงินกู้ และดอกเบี้ยให้แก่โจทก์ตามสัญญา จำเลยที่ ๒ จะยอมรับผิดชำระหนี้แทนทั้งหมด และยอมรับผิดร่วมกับจำเลยที่ ๑ อย่างลูกหนี้ร่วม นับแต่วันที่จำเลยที่ ๑ ได้กู้ยืมเงินไปจากโจทก์ จำเลยที่ ๑ ไม่เคยนำดอกเบี้ยมาชำระหนี้ให้แก่โจทก์ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือบอกกล่าวให้จำเลยทั้งสองชำระหนี้ แต่จำเลยทั้งสองยังเพิกเฉยไม่ยอมชำระหนี้ดังกล่าว จึงขอให้ศาลพิพากษาให้จำเลยทั้งสองมีหน้าที่ต้องร่วมกันชำระต้นเงินตามสัญญาเป็นเงินจำนวน ๓๒๐,๐๐๐ บาท (สามแสนสองหมื่นบาทถ้วน) พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๑๕ ต่อปี จากต้นเงินดังกล่าว นับตั้งแต่วันที่กู้ถึงวันฟ้องเป็นเวลา ๒ ปี ๕ เดือน คิดเป็นเงินค่าดอกเบี้ยจำนวน ๑๑๖,๐๐๐ บาท (หนึ่งแสนหนึ่งหมื่นหกพันบาทถ้วน) รวมทั้งต้นเงินและดอกเบี้ยเป็นเงินจำนวนทั้งสิ้น ๔๓๖,๐๐๐ บาท (สี่แสนสามหมื่นหกพันบาทถ้วน) ต่อมาโจทก์ และจำเลยทั้งสองได้ทำสัญญาประนีประนอมยอมความลงวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๓๙ และศาลจังหวัดสระบุรีมีคำพิพากษตามยอมตามคดีหมายเลขแดงที่ ๑๓๒๘/๒๕๓๙ ว่าจำเลยทั้งสองตกลงยินยอมร่วมกันชำระหนี้แก่โจทก์เป็นเงินจำนวน ๔๐๐,๐๐๐ บาท (สี่แสนบาทถ้วน) โดยผ่อนชำระเป็นรายงวดงวดละเดือนเป็นเงินงวดละ ๖,๐๐๐ บาท เริ่มชำระงวดแรกเมื่อวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๓๙ งวดต่อไปทุกวันที่ ๑๘ ของเดือนถัดไป และตกลงจะชำระหนี้ให้แก่โจทก์ครบภายในเวลา ๒ ปี นับแต่วันทำสัญญาประนีประนอมยอมความ หากผิดนัดงวดใดงวดหนึ่งให้ถือว่าผิดนัดทุกงวด ยินยอมให้โจทก์คิดดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๑๕ ต่อปีจากต้นเงินที่เหลือ และยอมให้โจทก์บังคับคดีได้ทันที แต่จำเลยทั้งสองไม่เคยชำระหนี้แก่โจทก์ตามสัญญาประนีประนอมยอมความ ผู้อุทธรณ์จึงขอให้ศาลออกหมายบังคับคดีเพื่อให้เจ้าพนักงานบังคับคดีจัดการยึดอายัดทรัพย์สินของจำเลยโดยผู้อุทธรณ์จะเป็น

ผู้นำเจ้าพนักงานบังคับคดีทำการยึดทรัพย์ของจำเลยตามกฎหมาย ผู้อุทธรณ์ได้เคยสืบทราบ ว่าจำเลยทั้งสองทำงานกับบริษัทเครือซิเมนต์ไทย จำกัด และได้แจ้งให้เจ้าพนักงานบังคับคดี ดำเนินการอายัดเงินสะสมเงินชดเชยและเงินอื่นที่จำเลยทั้งสองมีสิทธิได้รับทั้งหมดไปยังบริษัทปูนซิเมนต์ไทย จำกัด ตำบลบ้านครัว อำเภอบ้านหม้อ จังหวัดสระบุรี สำนักงานบังคับคดีจังหวัดสระบุรี มีหนังสือ ที่ ยธ ๐๔๑๓.๐๖/๐๔๑๓๖ ลงวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่า เจ้าพนักงานบังคับคดีได้ดำเนินการอายัดเงินสะสม เงินชดเชย และเงินอื่นที่จำเลยทั้งสองมีสิทธิได้รับทั้งหมดไปยังบริษัทปูนซิเมนต์ไทย จำกัด แล้ว แต่บริษัทปูนซิเมนต์ไทย จำกัด แจ้งว่านาย [REDACTED] จำเลยที่ ๒ ไม่ได้เป็นพนักงานที่บริษัทปูนซิเมนต์ไทย จำกัด และไม่สามารถดำเนินการอายัดเงินสะสม เงินชดเชยและเงินอื่นของจำเลยที่ ๒ ได้ ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ ๒.๑๑๓๐/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๐ ถึงประกันสังคมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ขอทราบสถานที่ทำงานปัจจุบันของนาง [REDACTED] และนาย [REDACTED] อยู่ที่ใดและบุคคลทั้งสองมีเงินเดือน เงินพึงได้ เงินปันผลหรือเงินโบนัสที่ควรได้จากสถานที่ทำงานปัจจุบันเท่าใด เพื่อใช้เป็นเอกสารประกอบในการบังคับคดีกับนาง [REDACTED] และนาย [REDACTED] ต่อเจ้าพนักงานบังคับคดี แต่สำนักงานประกันสังคมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งสำนักงานประกันสังคมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่า เนื่องจากบริษัทซิเมนต์ไทย จำกัด มีบริษัทในเครือหลายบริษัทตั้งอยู่ในอาณาบริเวณเดียวกัน จึงไม่เป็นที่ชัดเจนว่านาย [REDACTED] จำเลยที่ ๒ ทำงานอยู่ในบริษัทใดและหากถ้าผู้อุทธรณ์ร้องขอต่อศาลจังหวัดสระบุรีได้ส่วนเพื่อสืบหาหลักทรัพย์ของจำเลยทั้งสองตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๗๗ ศาลจังหวัดสระบุรีก็ต้องมีหมายเรียกจำเลยทั้งสองมาไต่สวน ซึ่งผู้อุทธรณ์ไม่สามารถติดต่อกับจำเลยทั้งสองได้ และศาลก็จะไม่ดำเนินการไต่สวนเพื่อสืบหาที่ทำงานของจำเลยทั้งสองให้แก่ผู้อุทธรณ์ อย่างไรก็ตามแม้ผู้อุทธรณ์ได้ทราบเพียงสถานที่ทำงานของลูกหนี้ก็เพียงพอที่จะให้สำนักงานบังคับคดีดำเนินการบังคับคดีได้ นอกจากนี้ผู้อุทธรณ์ได้ชี้แจงเพิ่มเติมว่า นางสาวกฤษณา [REDACTED] โจทก์ ประกอบอาชีพ [REDACTED] มิได้ทำธุรกิจให้กู้ยืมเงินแต่อย่างใด

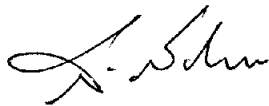

ผู้แทนสำนักงานประกันสังคมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาชี้แจงว่า เหตุไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอได้เนื่องจาก ตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ มาตรา ๑๐๐ บัญญัติไว้ว่า “ผู้ใดเปิดเผยข้อเท็จจริงใดเกี่ยวกับกิจการของนายจ้างอันเป็นข้อเท็จจริงที่ตามปกติวิสัยของนายจ้างจะพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผยซึ่งตนได้มาหรือล่วงรู้เนื่องจากการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสามพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เว้นแต่เป็นการเปิดเผยในการปฏิบัติราชการเพื่อประโยชน์แห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือเพื่อประโยชน์แก่การคุ้มครองแรงงาน หรือการสอบสวน หรือการพิจารณาคดี” ประกอบกับสำนักงานประกันสังคมได้มีหนังสือเวียนการตอบข้อหารือกรณีบริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) ขอทราบข้อมูลการทำงานของผู้ประกันตนว่า ไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้ อีกทั้งได้มีหน่วยงานมาขอข้อมูลข่าวสารประเภทดังกล่าวหลายราย เช่น ธนาкар จึงเป็นภาระแก่หน่วยงาน และกรณีดังกล่าวเป็นมูลหนี้ที่เป็นคดีแพ่งจึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้ แต่หากเป็นหมายศาลก็สามารถเปิดเผยได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ คือ สถานที่ทำงานปัจจุบันของนาง [REDACTED] และนาย [REDACTED] อยู่ที่ใด และบุคคลทั้งสองมีเงินเดือนเงินพึงได้ เงินปันผลหรือเงินโบนัสที่ควรได้จากสถานที่ทำงานปัจจุบันเท่าใด เพื่อใช้เป็นเอกสารประกอบในการบังคับคดีกับนาง [REDACTED] และนาย [REDACTED] ต่อสำนักงานบังคับคดีจังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยมูลหนี้ดังกล่าวมิใช่เป็นมูลหนี้ที่เกิดจากการประกอบธุรกิจให้กู้ยืม ผู้อุทธรณ์มีความจำเป็นที่จะนำข้อมูลข่าวสารที่ร้องขอ โดยเฉพาะสถานที่ทำงานของลูกหนี้ไปให้เจ้าพนักงานบังคับคดีเพื่อใช้ติดตามบังคับชำระหนี้จากลูกหนี้ตามคำพิพากษา ประกอบกับผู้อุทธรณ์ได้พยายามติดตามลูกหนี้แล้วทราบว่าลูกหนี้ทำงานอยู่ที่บริษัทเครือซิเมนต์ไทย และขอให้เจ้าพนักงานบังคับคดีดำเนินการอายัดเงินสะสม เงินชดเชย และเงินอื่นที่จำเลยทั้งสองมีสิทธิได้รับทั้งหมด แต่บริษัทซิเมนต์ไทย จำกัด มีบริษัทในเครือหลายบริษัท ซึ่งยากแก่การสืบทราบว่าลูกหนี้ตามคำพิพากษารายนี้ทำงานอยู่ในบริษัทใดในเครือซิเมนต์ไทย การขอกรณีนี้จึงไม่กระทบการปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงานประกันสังคมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาแต่ประการใด ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเฉพาะสถานที่ทำงานปัจจุบันของนาง [REDACTED] และนาย [REDACTED] จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ส่วนข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเงินเดือน เงินพึงได้ เงินปันผลหรือเงินโบนัสที่ควรได้จากสถานที่ทำงานปัจจุบันของนาง [REDACTED] และนาย [REDACTED] เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล หากเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลของเจ้าของข้อมูลโดยไม่สมควร จึงไม่ควรเปิดเผย ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายจึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานประกันสังคมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเฉพาะสถานที่ทำงานปัจจุบันของนาง [REDACTED] และนาย [REDACTED] พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนข้อมูลเกี่ยวกับเงินเดือน เงินพึงได้ เงินปันผลหรือเงินโบนัสที่ควรได้จากสถานที่ทำงานปัจจุบันของนาง [REDACTED] และนาย [REDACTED] ให้ปกปิดไว้

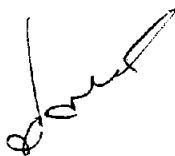
(นายสมยศ เชื้อไทย)

หัวหน้าคณะที่ ๓

กรรมการ

(ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์)

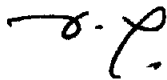
กรรมการ

(นายอีกหาญ โตมรศักดิ์)

กรรมการ

(นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์)

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

(นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์)

หมายเหตุ: เนื่องจากนายสุพจน์ ไพบุลย์ ได้รับการแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการเพิ่มเติม และได้เข้าร่วมประชุมพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์เรื่องนี้มาแต่ต้น จึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย